

Generaladvokaten foreslår underkendelse af danske familiesammenføringsregler

EU-Domstolen har netop offentliggjort generaladvokatens forslag til afgørelse i sag C-561/14, Genc, om en tyrkisk drengs ret til familiesammenføring med sin far, der bor og arbejder i Danmark.

EU-Domstolen har netop offentliggjort generaladvokatens forslag til afgørelse i sag C-561/14, Genc, om en tyrkisk drengs ret til familiesammenføring med sin far, der bor og arbejder i Danmark.[/intro]

Generaladvokat Mengozzi fastslår, at de danske regler – efter hans vurdering – ikke er proportionale, og derfor er i strid med EU-retten. Han foreslår derfor, at EU-Domstolen afsiger en dom, der underkender reglerne.

Det er en triumf for Caner Genc og hans far, og for alle advokater og andre, der gennem årene har gjort de samme synspunkter gældende over for de danske udlændingemyndigheder, domstole og lovgivere.

Thomas Ryhl, advokat (H), fra NJORD Law Firm repræsenterer Genc.

Samlede kriterier resulterer i meget højt kravniveau

Generaladvokaten er af EU-Domstolen udpeget til at sætte sig grundigt ind i alle aspekter af en sag, også de mere principielle, for så at komme med et begrundet forslag til afgørelse af sagen. Der er således ikke tale om en dom, men alene om et *ikke-bindende forslag* til sagens afgørelse. EU-Domstolens dom forventes at følge om et par måneder.

I sit forslag peger generaladvokaten på, at de danske regler om familiesammenføring af børn bygger på en lang række kriterier, der samlet resulterer i et meget højt kravniveau. Som der står i forslagetets pkt. 54:

”De danske myndigheders vurdering i forbindelse med beslutningen om at meddele opholdstilladelse på grundlag af udlændingelovens § 9, stk. 13, foretages ganske vist i henhold til en lang række kriterier. De nævnte kriterier, som vil udgøre grundlaget for de danske myndigheders vurdering, er opregnet i de forklarende bemærkninger, men for størstedelen af disse er det anført, at de isoleret set ikke er afgørende, hvorfor man kan spørge sig selv, om de ikke er kumulative, og i givet fald vil kravniveauet være meget højt. Desuden, og således som jeg har anført, er håndteringen af disse kriterier ikke nødvendigvis fuldstændigt sammenhængende med det forfulgte formål, eftersom det ikke rigtigt er blevet godtgjort, hvorledes den manglende opfyldelse af disse kriterier udgør en alvorlig og uoverstigelig hindring for det mindreårige barns vellykkede integration.”

I forhold til den enkelte sag mener generaladvokaten heller ikke, at der er sammenhæng mellem kravene og det formål, som de skal opfylde. For ifølge ham er det ikke blevet tilstrækkeligt godtgjort, at ”den manglende opfyldelse af disse kriterier udgør en alvorlig og uoverstigelig hindring for det mindreårige barns vellykkede integration”.

Generaladvokaten mener også, at de danske myndigheder og domstole i mange år har lagt en forkert fortolkning af associeringsaftalen mellem EU og Tyrkiet til grund: I lyset af EU-Domstolens praksis om aftalen er generaladvokaten ikke i tvivl om, at en tyrkisk arbejdstager i Danmark har krav på familiesammenføring med sine mindreårige børn. Det har derfor været forkert, når de danske myndigheder konsekvent har afvist eksistensen af en sådan ret.

Integrationshensyn kan nok være et ”tvingende alment hensyn”

I sit forslag går generaladvokaten dog ikke så langt som EU-Kommissionen, der i sit indlæg i sagen afviste at ”integrationshensyn” kan udgøre et ”tvingende alment hensyn”, der kan retfærdiggøre begrænsninger i den frie bevægelighed – som eksempelvis at opstille betingelser for retten til familiesammenføring. I stedet for at lade begrundelsen for at begrænse den frie bevægelighed afgøre, om der er et tvingende alment hensyn, fokuserer generaladvokaten i pkt. 31-35 på, om begrænsningen har en passende, nødvendig og forholdsmæssig karakter:

”For god ordens skyld vil jeg derfor nøjes med at anføre, at bekymringerne vedrørende integrationen ikke er ukendte i EU-retten, og at de som sådan ikke synes at være i strid med det formål, der forfølges med associeringen EØF-Tyrkiet. Det af den danske regering påberåbte tvingende almene hensyn forekommer mig derfor ved første øjekast at kunne antages.”

Læs hele forslaget på EU-Domstolens hjemmeside.